

AMBASSADOR COLLEGE
Bijbel-
CURSUS

Slaven der "zonde"

Feest van Ongezuurde Broden

Ons aandeel in Gods basisplan

Het offer van Jezus Christus maakte de vergeving mogelijk van onze in het verleden begane zonden – dat is de eerste stap in Gods basisplan. De tweede jaarlijkse feesttijd van God beeldt de VOLGENDE STAP uit in Zijn plan van behoud voor de mensheid.

Het MERENDEEL van het moderne christendom leert dat er voor ons niets meer te doen is dan te *geloven* in Christus' offer voor onze zonden.

Geen wonder dat Hij wordt uitgebeeld als een *dode* Verlosser hangend aan een kruis!

Christus' dood, uitgebeeld door het Pascha, was nodig om de straf te betalen voor onze in het verleden begane zonden – om ons met de Vader te verzoenen. Maar Zijn dood *alleen* zal ons niet behouden! Stel u eens voor dat Jezus Christus gestorven was en niet uit de doden opgewekt. Zou *alleen* Zijn dood eeuwig leven mogelijk maken?

Natuurlijk niet!

Het aanvaarden van Christus' offer is slechts de *eerste stap* in Gods plan om mensen deel te gaan laten uitmaken van Zijn goddelijke Familie.

Kunnen we doorgaan met zondigen?

Wat moeten we doen als onze in het verleden begane zonden bedekt zijn door het vergoten bloed van Christus? De apostel Paulus vroeg: "Mogen wij bij de zonde blijven, opdat de genade toeneme?" Zijn nadrukkelijk antwoord was: "Volstrekt niet!" (Romeinen 6:1-2). "Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder [de straf van] de wet, maar onder de genade zijn? Volstrekt niet!" (vers 15).

Wij zijn door genade, door het geloof, behouden (Efeziërs 2:8). "Stellen wij dan door het geloof de wet buiten werking? Volstrekt niet; *veeleer bevestigen wij de wet*" (Romeinen 3:31).

Iemand vroeg Jezus eens: "Meester, wat voor goed moet ik doen om het eeuwige leven te verwerven? Hij [Jezus] zeide tot hem: ... Maar indien gij het leven wilt binnengaan, *onderhoud de geboden*" (Mattheüs 19:16-17).

Zoals we in vorige lessen leerden, is God nu bezig met het proces om heilig, rechtvaardig, volmaakt geestelijk karakter te scheppen in hen die Hij tot Zijn kerk heeft geroepen. De mens, nu slechts een kleimodel, moet naar het karakterbeeld van de almachtige God geschapen worden.

Aangezien de tien geboden de natuur en het karakter van God beschrijven, is het onderhouden van Zijn wet absoluut noodzakelijk voor geestelijke karaktergroei. We moeten daarom de Meesterpotenbakker gehoorzamen, Hem toestaan om Zijn karakter in ons te kneden terwijl we nog vlees en bloed zijn.

We moeten de zonde uitbannen

Onze aanvaarding van Christus' offer als betaling van de straf voor onze zonden is slechts de eerste stap op weg naar behoud. Als we ons eenmaal van onze zonden hebben bekeerd en vergeving hebben ontvangen van God, wil Hij dat we *de zonde uit ons leven bannen!*

God beveelt ons de zondige wegen van deze wereld te verlaten (Openbaring 18:4) – evenals het oude Israël Egypte, een symbool van zonde, verliet (Hebreeën 11:25-26). We moeten ernaar streven *alle zonde af te leggen*. Dat is, met hulp van Christus, ONS AANDEEL in Gods plan van behoud.

Om de kennis van de *tweede stap* in Gods plan vast te houden stelde Christus, de HEER van het Oude Testament, de tweede jaarlijkse feesttijd in – het feest van Ongezuurde Broden. Het in acht nemen van dit feest doordringt ons ervan dat wij *ons aandeel* moeten leveren om de zonden die Jezus met Zijn vergoten bloed bedekte, voortaan *buiten ons leven* te houden.

Zuurdesem is ook een symbool van zonde (1 Corinthiërs 5:8). God gaf het oude Israël opdracht alle zuurdesem uit hun huizen en van hun percelen te verwijderen en tijdens dit zeven dagen durende feest *ongezuurd brood* te eten. Zo dient het feest van Ongezuurde Broden Gods volk in deze tijd eraan te herinneren dat zij ernaar moeten streven *ZONDE volledig uit hun leven te verwijderen!*

Na bekering en doop verwacht God dat wij ernaar streven Zijn wet te *onderhouden* – ons leven geestelijk te "ontzuren", evenals we voor het feest onze huizen fysiek ontzuren. De handeling om tijdens het feest ongezuurd brood te eten leert ons het tegenovergestelde van zonde – GEHOORZAAMHEID aan God!

Het feest van Ongezuurde Broden beeldt het *onderhouden* van Gods geboden uit; dit is een andere manier om te zeggen dat we zonde moeten verwijderen.

Alleen het Pascha houden en dan het feest van Ongezuurde Broden niet houden, is te vergelijken met Christus' offer aanvaarden en dan zeggen dat de wet van God heeft afgedaan – dat we, omdat we "onder genade" staan, toestemming hebben om te blijven zondigen. Uw Bijbel laat zien dat Christus geen "dienaar van de zonde is"! (Galaten 2:17).

"Laten we het feest vieren!"

In het eenvoudigste en duidelijkste nieuwtestamentische gebod om Gods jaarlijkse feesttijden en heilige dagen te onderhouden, schreef Paulus aan de heidense christenen te Corinthe: "Christus, ons Paschalam, is voor ons geslacht, laten we daarom *het feest vieren*" (1 Corinthiërs 5:7-8). Zoals we in deze les zullen zien, maakt de context het heel duidelijk dat Paulus verwees naar het feest van Ongezuurde Broden!

Christenen in deze tijd moeten niet alleen het offer van Christus herdenken door het Pascha te houden, ze moeten ook het feest van Ongezuurde Broden houden. Deze twee jaarlijkse feesttijden zijn voor ons in deze tijd niet van elkaar te scheiden, zowel voor wat betreft hun historische als hun geestelijke betekenis.

Laten we beginnen de volledige betekenis van deze tweede jaarlijkse feesttijd, de volgende stap in Gods plan, te gaan begrijpen. Laten we leren wat de Bijbel zegt over *ons aandeel* in Gods basisplan.

LES 26

Het eerste feest van Ongezuurde Broden

Onze studie van Gods tweede jaarlijkse feesttijd begint met de gebeurtenissen van het allereerste feest van Ongezuurde Broden, dat ten tijde van Israëls uittocht uit Egypte werd ingesteld. Zoals we in vorige lessen leerden, waren de Israëlieten slaven in Egypte geweest. God begon hen door een serie wonderbaarlijke plagen uit de hand van hun overweldigers te bevrijden.

Bedenk dat elk Israëlitisch gezin in de avond van de 14^e Abib het lam doodde dat het had uitgezocht, en daarna iets van het bloed op de deurposten van hun huis smeerde. Dit beschermde hun eerstgeborenen tegen de plaag van de dood (Exodus 12:6-7, 12-13). Elk lam symboliseerde "Christus, ons Paschalam", "het Lam van God", en het bloed ervan beeldde Christus' bloed uit dat veel later zou worden uitgestort om de straf voor onze geestelijke zonden – de eeuwige dood – te betalen.

1. Hoe lang moesten de Israëlieten tijdens de nacht van de 14^e in hun huizen blijven? Laatste deel van Exodus 12:22. Wat moesten ze voor het aanbreeken van de morgen doen? Vers 10.

2. Wat deden de mensen tijdens de nacht van de 15^e? Verzen 37 en 42; Numeri 33:3; Deuteronomium 16:1. Was de 15^e de eerste dag van het feest van Ongezuurde Broden? Leviticus 23:6.

OPMERKING: De Israëlieten werden tegen de doodsengel beschermd doordat ze het bloed van het lam op de deurposten van hun huizen hadden aangebracht en de gehele nacht binnenbleven. Vroeg in de morgen verbrandden zij wat er van hun gebraden lammeren was overgebleven. Daarna op "de dag na het Pascha" begonnen ze "*s nachts* Egypte uit te trekken".

3. Moesten de Israëlieten in het bijzonder hun bevrijding uit Egypte herdenken? Exodus 13:3-4. Op welke manier gaf God de Israëlieten door Mozes de opdracht hun bevrijding te herdenken? Laatste deel van vers 3, verzen 6-7; Exodus 12:15-20.

OPMERKING: Mozes had het volk in overeen-

stemming met Gods instructie gezegd al hun zuurdesem te verwijderen. En in hun vlucht uit Egypte kreeg hun deeg onvoldoende tijd om op natuurlijke manier te gisten en te rijzen (Exodus 12:33-34, 39). Daarom was het eten van ongezuurd brood een gepaste jaarlijkse herinnering – een herdenking – van de *haast* waarmee zij uit Egypte vluchtten.

Maar zoals we straks in deze les zullen leren, is er in het Nieuwe Testament aan zuurdesem een veel grotere symbolische betekenis verbonden. We zullen de *geestelijke betekenis* van het verwijderen van zuurdesem en het eten van *ongezuurd* brood tijdens het jaarlijkse feest van Ongezuurde Broden gaan begrijpen.

4. Waar moesten de Israëlieten in opdracht van God heentrekken, nadat ze in Sukkot hun kamp hadden opgeslagen? Exodus 13:20; 14:1-2. Achtervolgde Farao hen met zijn leger? Exodus 14:5-8. Waar haalde het Egyptische leger de Israëlieten in? Vers 9. (Zie voor details van de route van de exodus het kaartje en commentaar op bladzijde 3.)

OPMERKING: Op de zesde dag van Ongezuurde Broden haalde het Egyptische leger de Israëlieten in die toen hun kamp bij Pi-Hachiroth hadden opgezet. De Schelfzee lag van dat punt bijna elf kilometer oostelijk, westelijk van hen lag een bergketen die ten zuiden van hen uitliep op de Schelfzee, en het leger van Farao kwam vanuit het noorden op de Israëlieten af. Ze zaten in de val!

Wetend dat Farao zijn ex-slaven zou achtervolgen (Exodus 14:3-4) zei God de Israëlieten de route die normaal gevolgd zou worden, te verlaten. Hij leidde hen voor hun eigen bestwil in een *val* om hen te testen, en Hij wil ons in deze tijd laten zien dat alleen Hij behoud biedt – indien we Hem zullen vertrouwen. (Deze essentiële waarheid zal straks in deze les wat uitgebreider en diepgaander besproken worden.)

5. Wat was de reactie van het volk toen ze hun hachelijke situatie inzagen? Exodus 14:10-12.

OPMERKING: Toen de Israëlieten beseften dat het menselijk gezien onmogelijk was aan Farao te

ontkomen, veranderden opgetogenheid en vreugde in angst en boosheid.

6. Hoe voorzag God voor de in de val zittende Israëlieten in een ontsnappingsroute? Verzen 13-16, 19-22. Hoe pakte Hij de Egyptische strijdswagens aan toen Farao probeerde te volgen? Verzen 23-25. Wat gebeurde er met de Egyptenaren? Verzen 26-28.

OPMERKING: De bovennatuurlijke wolk- en vuurkolom, waardoor God de Israëlieten leidde (Exodus 13:21-22), verplaatste zich naar achter hen om hen tegen het Egyptische leger te *beschermen*. Daarna opende God, op wonderbaarlijke manier

gebruikmakend van natuurlijke krachten, een pad door de Schelfzee om het volk te laten doortrekken. De almachtige God verloste Israël op wonderbaarlijke wijze van het leger van Farao!

De traditie zegt dat de wonderbaarlijke opening van de Schelfzee en de voltooiing van de Israëlitische ontsnapping aan slavernij plaatsvond voor zonsopgang op de *zevende* en laatste dag van het eerste feest van Ongezuurde Broden. Daarna was er tijdens het daglichtdeel van deze jaarlijkse heilige sabbat een grote vreugde in de viering van hun *volledige* bevrijding uit slavernij in Egypte (Exodus 15:1-21).

ROUTE VAN DE EXODUS

Laten we met de hulp van een kaart even kijken naar de route van de exodus van de Israëlieten uit Egypte. Houd in gedachten dat de meeste bijbelatlassen en commentaren *niet* laten zien waar de Israëlieten de Schelfzee doortrokken. Velen kennen ook aan de meeste andere locaties genoemd in de Bijbel een andere plaats toe. De route zoals hier beschreven ligt zo dicht mogelijk bij wat we uit het bijbels verslag kunnen afleiden.

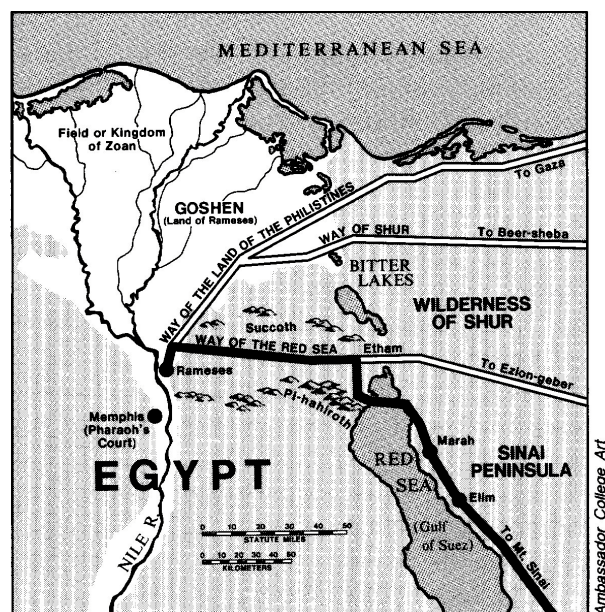
De Israëlieten, waarvan de meesten in het land Gosen woonden, doden en eten het Paschalam op de avond van de 14^e en blijven tot de morgen in hun huizen (Exodus 12:6-8, 22). Farao laat Mozes na middernacht weten dat ze Egypte moeten verlaten (verzen 29-31). De Israëlieten komen dan tijdens het daglichtdeel van de 14^e bijeen in Raämses (verzen 33-37), ook wel Rameses genoemd (Numeri 33:3).

Zij verlaten Raämses in de nacht van de 15^e en slaan op de wekelijkse sabbat tijdens dit eerste feest van Ongezuurde Broden hun kamp op bij Sukkot (Deuteronomium 16:1; Numeri 33:3; Exodus 12:37).

God leidt de Israëlieten niet op "de weg naar het land der Filistijnen", de kortste route naar Kanaän (Exodus 13:17). In plaats daarvan leidt Hij hen in zuidoostelijke richting naar de berg Sinäi, eerst langs "de woestijnweg naar de Schelfzee" (vers 18). Dit dient ertoe om Zijn belofte te vervullen om hen eerst naar de berg Sinäi te brengen (Exodus 3:1-12).

Van Sukkot gaan de Israëlieten naar Etam, aan de rand van de woestijn (Exodus 13:20). God zegt hun dan naar het zuiden af te buigen en de woestijn ten westen van de Schelfzee in te trekken (Exodus 14:1-2).

Op de zesde dag van het feest kamperen de Is-

raëlieten bij de kust ten noordoosten van de bergketen van Pi-Hachiroth, die daar abrupt de zee insteekt. Daar zitten ze gevangen tussen de bergen ten zuiden en westen, de Schelfzee ten oosten en Farao's leger ten noorden van hen (verzen 3-10).

God opent dan een pad door de Schelfzee, zodat de Israëlieten kunnen doortrekken (verzen 21-22). Farao's leger achtervolgt hen en verdrinkt (verzen 23-31). Aan de oostkust van de Schelfzee is er op de zevende en laatste dag van het feest van Ongezuurde Broden (Exodus 15:1-21) grote vreugde in het kamp van Israël.

De Israëlieten reizen daarna in zuidoostelijke richting, ruwweg parallel aan de Schelfzee. Onderweg stoppen ze op een aantal plaatsen, inclusief Mara en Elim (Exodus 15:22-23, 27), voordat ze in oostelijke richting verder trekken om bijna zeven weken later bij de berg Sinäi aan te komen (Exodus 19:1-2).

Het feest in het oude Israël

Nadat de Israëlieten uit hun slavernij in Egypte waren bevrijd, beloofden ze God te gehoorzamen. Maar zij slaagden daar in het geheel niet in, behalve in de tijden dat God hun een rechtvaardige richter gaf. Onder leiding van Jozua, die Mozes opvolgde, gehoorzaamden de Israëlieten God (Richteren 2:7). Maar na zijn dood en de dood van de oudsten van die generatie deed de volgende generatie dat niet.

God strafte het volk voor hun ongehoorzaamheid, maar als zij Hem om hulp aanriepen, zond Hij een rechtvaardige richter om hen te bevrijden. Nadat die stierf zakte het volk echter zelfs verder in de zonde, in het bijzonder afgodendienst (verzen 10-12, 18-19). Deze cyclus herhaalde zich vele malen in de periode van de richteren.

Tijdens de regering van de rechtvaardige koning David genoten de Israëlieten van een geweldige voorspoed, evenals tijdens de regering van Salomo. Maar al de latere koningen van Israël en de meeste van Juda gehoorzaamden God niet en leidden de naties almaar verder in zonde. Zij werden vervloekt en uiteindelijk in ballingschap gevoerd; eerst Israël en daarna, meer dan honderd jaar later, Juda.

1. Voorafgaand aan Juda's ballingschap was er echter een koning, met de naam Hizkia, die deed wat juist was in Gods ogen (2 Kronieken 29:1-2). Besepte Hizkia dat Juda's nationale problemen het resultaat waren van het door de natie in de steek laten van God? 2 Kronieken 29:6-9.

2. Wat ging Hizkia daarom doen met de tempel die flink in verval was geraakt? Vers 3. En wat droeg hij de Levieten op? Verzen 4-5, 10-11.

3. Wat deed Hizkia nadat de priesters zich voor de dienst van God geheiligd hadden? 2 Kronieken 30:1-5. Wist hij dat het feest van Ongezuurde Broden ook gehouden moest worden? Vers 21.

OPMERKING: Tijdens de regering van de zondige koningen voor Hizkia werd de tempel gesloten. Het volk was Gods wetten en feesten vergeten en volgde de afgodische praktijken van de heidense naties rondom hen. Maar toen Hizkia koning werd, herstelde hij de ware eredienst van God, inclusief het houden van Zijn jaarlijkse feesten.

Het eerste Pascha en feest van Ongezuurde Broden dat in vele jaren zou worden gehouden, werd echter niet in de maand Abib in acht genomen. Er hadden zich onvoldoende priesters op tijd geheiligd en het volk was nog niet in Jeruzalem bijeengekomen om deze feesten bij te wonen. Volgens het principe vermeld in Numeri 9:9-12 om het Pascha, indien nodig, een maand later te houden, hielden ze het in de tweede maand en onmiddellijk erna het zevendaagse feest van Ongezuurde Broden.

God gaf de natie voorspoed omdat ze onder de rechtvaardige regering van Hizkia tot Hem waren

teruggekeerd. Maar na Hizkia's dood vergaten de Joden God en Zijn feesten weer. Zij keerden onder de zondige regering van de koningen Manasse en Amon terug tot afgodendienst. Pas tijdens de regering van Josia werden Gods jaarlijkse feesten weer hersteld.

4. Was Josia een rechtvaardige koning? 2 Kronieken 34:1-3. Was de tempel alweer in onbruik en vervallen geraakt voordat zijn regering begon? Verzen 8-11. Wat vond de hogepriester in de tempel nadat het opknappewerk was begonnen? Vers 14. Wat beloofde Josia in het openbaar te doen? Vers 31. Leidde hij het gehele volk ertoe God te gehoorzamen? Verzen 32-33.

5. Wat beval Josia het volk met betrekking tot het Pascha te doen? 2 Koningen 23:21; 2 Kronieken 35:1. Begreep hij dat God verwachtte dat Zijn volk ook het feest van Ongezuurde Broden moest houden? 2 Kronieken 35:17.

OPMERKING: Nadat Josia stierf, verloren de meeste Joden God weer uit het oog, schonken geen aandacht aan Zijn wekelijkse sabbat en verwierpen Zijn jaarlijkse feesttijden. Om het volk tot bekering te brengen, strafte God hen door toe te staan dat de gehele natie Juda militair werd verslagen en door de Babyloniërs in ballingschap werd gevoerd.

6. Zeventig jaar later stond God toe dat de Joden die naar Jeruzalem wilden terugkeren, dat konden doen en de tempel konden herbouwen. Wat deden zij nadat de tempel was herbouwd en ingewijd? Ezra 6:19-22.

OPMERKING: Let erop dat iedere keer dat de eredienst van God werd hersteld, ook Zijn heilige dagen weer werden gehouden en benadrukt. God schiep behagen in deze nationale bekering, omdat Hij weet dat als mensen de juiste houding hebben jegens Zijn heilige dagen, ze de juiste houding zullen ontwikkelen jegens al Zijn geboden; want Zijn volk zal op Gods heilige dagen leren over Zijn wet.

Gehouden door de nieuwtestamentische kerk

1. Wie stelde de zeven jaarlijkse feesttijden in, inclusief het feest van Ongezuurde Broden? Leviticus 23:1-2, 6. Wiens feesten zijn het dus? Laatste deel van vers 2. Moet Gods volk Zijn feesten voor altijd houden? Exodus 12:14, 17; 13:10.

OPMERKING: God de Vader is de opperste Wetgever, maar Hij gaf Zijn wetten *middels* Zijn Woordvoerder, Degene die later Jezus Christus werd. Als de HEER van het Oude Testament gaf Christus het oude Israël de kennis van Gods wetten, inclusief Zijn sabbatten en feesten. En, zoals we in les 23 leerden, zorgde Hij ervoor dat deze kennis bewaard zou worden voor Zijn nieuwtestamentische kerk (Handelingen 7:38). Gods jonge nieuwtestamentische kerk hield Zijn jaarlijkse feesten en

heilige dagen. Laten we het bewijs daarvan onderzoeken.

2. Hield Jezus, als kind, het Pascha en het feest van Ongezuurde Broden? Lucas 2:41-43. Verwachten Zijn vijanden dat Jezus, in het jaar dat Hij werd gekruisigd, het feest van Ongezuurde Broden zou houden? Marcus 14:1.

3. Is er meer dan twintig jaar nadat Jezus werd gekruisigd en uit de doden opgewekt, een duidelijk bewijs dat Zijn discipelen nog steeds het feest van Ongezuurde Broden hielden? Handelingen 20:6. Let er ook op dat deze dagen in Handelingen 12:3 worden vermeld.

OPMERKING: Het is in Handelingen 20:6 duidelijk dat Paulus en zijn reisgenoten het feest van Ongezuurde Broden in Filippi hadden gehouden. Dit feest werd nog steeds door Gods kerk gehouden – het was met Christus' dood niet afgeschaft! God zou deze verwijzing naar de "dagen van Ongezuurde Broden" niet hebben geïnspireerd, als Zijn feesttijden vanuit Zijn standpunt niet langer bestonden.

Let op wat de *Hasting's Dictionary of the Apostolic Church* zegt over deze nieuwtestamentische verwijzingen naar Gods jaarlijkse feesttijden en heilige dagen: "Niets dan deze schaarse notities over tijden konden beter laten zien hoe diepgeworteld de gewoonte was, hoe het feest geregeld werd gehouden als de tijd in het jaar daar weer voor aanbrak. De mensen spraken vanzelfsprekend over 'de dagen van Ongezuurde Broden' als een veelbetekenend punt op de kalender ... Gewone data verliezen naast deze vaste, bijzondere seizoenen praktisch al hun betekenis. ..."

"De vraag rijst, evenals in de zaak van het houden van de sabbat op de zevende dag, of de eerste christenen deze feesttijden bleven onderhouden. ... Naar alle waarschijnlijkheid bleven ze de feesttijden jarenlang onderhouden" (artikel "Pascha", pp. 132-133).

4. Zei de apostel Paulus, geïnspireerd door God, dat de nieuwtestamentische christenen het feest van Ongezuurde Broden moesten houden? 1 Corinthiërs 5:7-8. Wat zei hij, waardoor we duidelijk inzien dat de kerk van God te Corinthe, in de tijd dat hij schreef, het feest van Ongezuurde Broden hield? Vers 7. Let op de woorden "gij zijt immers ongezuurd".

OPMERKING: De apostel Paulus zei de leden van de kerk te Corinthe de *geestelijke zuurdesem* te verwijderen, evenals zij ter voorbereiding op dit feest reeds de fysieke zuurdesem hadden verwijderd. Zij moesten het feest niet alleen met ongezuurd brood *houden*, maar ook met de geestelijk "ongezuurde" houding van gerechtigheid, reinheid en waarheid.

Dit is een *rechtstreekse opdracht* van Gods

apostel aan nieuwtestamentische christenen om het feest van Ongezuurde Broden te houden! Omdat "Christus, ons Paschalam, voor ons is geslacht", moeten we ook het feest van Ongezuurde Broden houden, waarmee we uitbeelden dat we de zuurdesem van zonde uit ons leven verwijderen. (Verderop in deze les wordt dieper ingegaan op de symbolische betekenis van zuurdesem.) Maar wat moeten we denken van Paulus' uitspraken in Colossenzen 2:14-17? Deze verzen die het meest worden aangehaald *tegen* Gods feesten, zijn, als we ze goed begrijpen, *bewijs* dat de feesten door de nieuwtestamentische kerk werden gehouden!

Laten we de context van Colossenzen 2 begrijpen en zien wat Paulus, die Gods heilige dagen onderhield en duidelijk de Corinthiërs beval ze te houden, feitelijk aan de Colossenzen schreef.

5. Waren de christenen in de gemeente der Colossenzen door geboorte heidenen? Colossenzen 1:21; 2:13. Waren ze *gehoorzame* christenen geworden? Colossenzen 2:5-7.

6. Wat zei Paulus de Colossenzen precies over het houden van heilige dagen en sabbatten? Colossenzen 2:16.

OPMERKING: Deze Colossenzen waren heidense bekeerlingen die in een heidense stad woonden. Zij wisten voorheen niets van God en Zijn heilige dagen. Tenzij de dienaren van de kerk van God hen onderwezen hadden deze dagen te houden, zouden ze door hun heidense verwanten en burens nooit zijn "geoordeeld" dat ze dit deden.

Paulus zei *niet* dat christenen Gods heilige dagen niet moesten houden. Hij zei slechts dat ze niemand moesten toestaan hen te *oordelen* over het houden van deze dagen! Desondanks hebben sommigen deze verwijzing naar Gods heilige dagen en sabbatten gekoppeld aan een verkeerde interpretatie van vers 14, bewegend dat al Gods wetten, feesten, heilige dagen en sabbatten "aan het kruis waren genageld".

7. Wat *was* er feitelijk "aan het kruis genageld"? Vers 14.

OPMERKING: Het "handschrift in inzetten bestaande" [Statenvertaling] werd aan het kruis genageld. "Handschrift" is de vertaling van het Griekse *cheirographon*, wat de betekenis heeft van een handgeschreven schuldnotitie. Wat werd er dus "aan het kruis genageld"? Een notitie betreffende de *schuld* die men had opgelopen als resultaat van het overtreden van Gods wet door het navolgen van menselijke inzetten en tradities, inclusief heidense feestdagen.

De verzen 8 en 20-22 laten zien naar welke inzetten Paulus verwees: "de voorschriften en leringen van *mensen*". Dat waren de beperkende regels en tradities van de ascetische Griekse filosofie, die zelfs het gematigde gebruik van vele soorten

voedsel en dranken verbod. Het waren de valse, religieuze tradities van de mens, *niet* Gods wet, waarvan Paulus zei dat die "tegen ons waren" (vers 14).

De notitie betreffende schuld door zonden was "tegen ons", totdat Christus de straf daarvoor van ons wegnam. Zijn kruisiging maakt het mogelijk dat ons die zonden *vergeven* worden. Christus nagelde die notitie betreffende schuld door zonden symbolisch aan het kruis, omdat Hij die schuld voor ons *betaalde!*

Wat laten die verzen ons zien als we de context begrijpen? De christenen te Colosse werden door hun heidense verwanten en burens bekritiseerd wegens het schenden van hun ascetische gewoonten, waartoe ook het in acht nemen van heidense feestdagen behoorde. De christenen aten voedsel dat de heidenen verboden, dronken wat zij niet toestonden, en onderhielden Gods wekelijkse sabbat en jaarlijkse heilige dagen. (De nieuwe manen die, volgens de Joodse autoriteiten over de kalender, in die tijd waargenomen moesten worden, bepalen de juiste data voor Gods feesttijden. Het is in deze tijd niet nodig de nieuwe manen waar te nemen, omdat de Hebreeuwse kalender voor overal ter wereld gezaghebbend is ingesteld en vooraf is gepubliceerd.) Paulus zei de Colossenzen geen aandacht te schenken aan de kritiek en in hun christelijk gedrag te *volharden* op de manier waarop hun dat door de kerk onderwezen was (vers 7).

8. Wie heeft volgens Paulus de autoriteit om christenen te "oordelen"? Laatste deel van Colossenzen 2:17.

OPMERKING: Dit deel van vers 17 is in de meeste Nederlandse Bijbels niet duidelijk vertaald. Het woordje "is" komt in het oorspronkelijke Grieks niet voor. Het Grieks luidt eenvoudigweg: "... maar het lichaam van Christus [Statenvertaling]." Het lichaam van Christus is, zoals we in de vorige les hebben geleerd, de kerk van God (Colossenzen 1:18; 2:19).

Paulus verklaarde dat *geen enkel ongeautoriseerd iemand* het gedrag van een ware christen mag beoordelen. Dat is de verantwoordelijkheid van Gods kerk – het "lichaam van Christus". De kerk moet *op basis van de Bijbel* onderwijs geven over het juiste gebruik van voedsel en drank, de juiste tijd en manier van het houden van Gods feesttijden en sabbatten, en andere met leerstellingen samenhangende zaken.

Daarom zou de complete gedachte in Colossenzen 2:16-17 vertaald kunnen worden als: "Laat dan niemand u oordelen ... maar [laat veeleer] het lichaam van Christus [dit vaststellen]." Talrijke Griekse geleerden erkennen dat de eerste uitdrukking "laat niemand" vereist dat er een volgende uitdrukking komt die zegt *wie* het oordelen in deze

zaak moet doen!

9. *Waarom* zouden we Gods jaarlijkse sabbatten moeten houden? Eerste deel van Colossenzen 2:17.

OPMERKING: De belangrijkste reden om Gods heilige dagen te houden is eenvoudig omdat God ons heeft gezegd dat te doen. Daarom begon Herbert W. Armstrong, wijlen de hoofdredacteur van deze bijbelcursus en Pastor General van de Worldwide Church of God, Gods jaarlijkse sabbatten te houden.

God geeft begrip aan hen die laten zien dat ze bereid zijn Hem te gehoorzamen (Psalm 111:10; Handelingen 5:32). Na zeven jaar van gehoorzaamheid openbaarde God de heer Armstrong een andere reden om Zijn heilige dagen te houden. Zij "zijn een schaduw van de dingen die komen moeten" (Colossenzen 2:17).

De sabbat op de zevende dag van de week is een uitbeelding of schaduw van de zevende periode van 1000 jaar, waarin de mens zal rusten van zijn werken van zonde. Op dezelfde manier werden de jaarlijkse feesttijden door God ingesteld als herdenkingen en schaduwen van gebeurtenissen die in Zijn plan zullen plaatsvinden. Zij werden aan Zijn kerk gegeven om de kennis van de zeven hoofdstappen in Zijn basisplan om Zich middels de mens te reproduceren, vast te houden.

Slechts één feest is in type geheel vervuld – het Pascha. Toch zei Jezus dat we het elk jaar moeten houden ter *herdenking* van Zijn offer voor ons.

Laten we, nu we dit fundament voor ons begrip hebben gelegd, precies zien hoe het feest van Ongezuurde Broden op levendige wijze de tweede essentiële stap in Gods grote basisplan voor behoud van de mensheid uitbeeldt.

De symbolische betekenis van het komen uit Egypte

De jaarlijkse feesttijden beelden gebeurtenissen uit van historisch en toekomstig belang voor het oude Israël, de wereld en de christen. Bedenk dat toen God Zijn wekelijkse sabbat aan de Israëlieten openbaarde, het een teken en een herdenking was, opdat zij in gedachten zouden houden dat Hij de Schepper is en dat zij Zijn volk waren. God gaf hun ook de jaarlijkse feesttijden van het Pascha en Ongezuurde Broden als *herdenkingsplechtigheden* om de nationale bevrijding uit Egypte te herdenken – een beeld voor Zijn kerk in deze tijd van het plan van God om uiteindelijk de gehele wereld van *zonde* te bevrijden.

Israëls vertrek uit Egypte heeft grote symbolische betekenis. De geestelijke les die hun bevrijding uit slavernij onderwijst, is essentieel voor ons volledig begrip van wat naar Gods bedoeling het feest van Ongezuurde Broden in deze tijd voor ons moet uitbeelden.

We leerden dat het Pascha de *dood* van Jezus Christus uitbeeldt – Zijn vergoten bloed dat bij werkelijke bekering dient ter vergeving van onze zonden. De tweede feesttijd beeldt ons *komen uit* de ZONDE uit, net zoals de Israëlieten tijdens de zeven dagen van dit feest uit Egypte kwamen, waarbij Egypte als symbool staat voor zonde. Simpel gesteld beeldt het feest van Ongezuurde Broden *gehoorzaamheid* aan God uit – het onderhouden van Zijn geboden!

Laten we meer begrip krijgen naarmate het beeld zich voor ons in de Bijbel ontvouwt.

1. Staat Egypte *symbool* voor zonde? Hebrëeën 11:24-27; Openbaring 11:8. Zijn zondaren dienstknechten of slaven van zonde? Johannes 8:34; Romeinen 6:16. Wil God dat we aan de slavernij aan de zonde ontkomen door Hem te gehoorzamen? Romeinen 6:17-18, 22.

OPMERKING: Het oude Israël was slaaf in het heidense Egypte. Het werd hun niet toegestaan God te gehoorzamen. Daarom beeldt het feest van Ongezuurde Broden, wat hun uittrekken uit de slavernij in Egypte herdenkt, ook hun uittrekken uit de *zonde* uit.

Zonde werkt verslavend! Zij die niet door Gods Geest als Zijn kinderen zijn verwekt, beseffen niet dat ze nu *slaven van de zonde* zijn. Zonde heeft de neiging toe te nemen in hen die eraan toegeven. Zonde straft! Het brengt smart, onrust en leed. Het kwelt ons met fysiek onrecht, ziekte en kwalen. Het brengt gevoelens van angst, frustratie en hopeloosheid voort. Het leidt tot de *dood*. De mens beseft niet dat alleen echt berouw en echte bekering – *zich van zonde afwenden* tot gehoorzaamheid aan God door het levende geloof van Jezus Christus – hem kan bevrijden van die straf! (Galaten 5:1).

Het feest van Ongezuurde Broden beeldt door zijn symbolen het feit uit dat God wil dat nieuwtestamentische christenen (geestelijke Israëlieten) *volledig uit* de slavernij aan de zonde komen tot gehoorzaamheid aan Hem! Evenals de Israëlieten uit Egypte moesten lopen, moeten wij bereidwillig, uit eigen beweging, beginnen uit de zonde te komen. Zelfs op die manier is het Gods goedheid en barmhartigheid die ons tot deze bekering van zonde leidt (Romeinen 2:4; Johannes 6:65), evenals Hij Zijn uitverkoren volk uit Egypte naar de vrijheid leidde.

Eeuwig leven is duidelijk een *gave* van God (Romeinen 6:23), maar het is ook duidelijk dat God wil dat wij bereid zijn en er feitelijk naar *streven* Hem te gehoorzamen. Dat is *ons* aandeel in Zijn basisplan.

Laten we aandacht schenken aan nog enkele andere parallellen die ons zullen helpen de geestelijke betekenis van deze feesttijd beter te begrijpen.

2. Nadat we berouw kregen, ons bekeerden en ons lieten dopen, werden al onze in het verleden

begane zonden uitgewist door het offer van Christus, ons Pascha (Handelingen 2:38; Romeinen 3:25; 1 Corinthiërs 5:7). Wat was Paulus' antwoord, toen hij vroeg of we, nadat we vergeving ontvangen hadden, door konden gaan met zondigen? Romeinen 6:1-2, 6, 15. Wat was zijn apostolische opdracht? Verzen 11-13.

OPMERKING: Als christenen het Pascha houden en toch nalaten het feest van Ongezuurde Broden te houden, hebben zij symbolisch Christus' offer geaccepteerd en blijven daarna slaaf van de zonde. Maar Paulus zei dat Christus geen dienaar van de zonde is (Galaten 2:17). Daarom moeten we *uit* de zonde *komen* – ophouden met zondigen – door Gods wet te onderhouden!

Het feest van Ongezuurde Broden beeldt het aandeel van de christen uit in Gods plan van behoud – *het onderhouden van Gods geboden*, wat een andere manier is om te zeggen de zonde te verwijderen. Iedereen die gedurende deze feesttijd gezuurd brood at of zuurdesem, een symbool van zonde, in huis had, moest uit de natie of gemeente van God worden uitgeroeid (Exodus 12:15, 19). Op dezelfde manier zal God zondaars die niet berouwvol zijn, niet in Zijn geestelijke natie – het Koninkrijk van God – toelaten! (1 Corinthiërs 6:9-10).

3. Wie vervolgde de Israëlieten, nadat hun uittocht uit Egypte was begonnen? Exodus 14:5-8.

OPMERKING: Evenals Egypte een type van de zonde is, is Faraó een type van Satan de duivel! En evenals Faraó niet wilde dat de Israëlieten aan zijn slavernij zouden ontsnappen, wil Satan niet dat zondaren aan zijn slavernij ontsnappen, wat een slavernij aan de zonde is.

Gedoopte christenen worden vaak door Satan achtervolgd. Hij zal obstakels op hun weg plaatsen in een poging hen te doen struikelen en hen te ontmoedigen om aan God te gehoorzamen. De duivel zal alles doen wat hij kan om Gods door de Geest verwekte kinderen ervan te weerhouden eeuwig leven te ontvangen. De duivel zal proberen hen te misleiden door hen te doen denken dat Gods weg te moeilijk is, opdat hij hen zover zal krijgen dat ze ophouden om naar overwinning te streven en terugkeren naar het zondige leven dat zij achter zich hebben gelaten.

Evenals het voor de Israëlieten *menselijk gezien onmogelijk* was aan Faraó te ontsnappen, is het voor christenen menselijk gezien onmogelijk om Satans invloed te overwinnen. Maar met God zijn alle dingen mogelijk (Mattheüs 19:26).

Net als God het Israël door Zijn wonderbaarlijke macht mogelijk maakte aan Faraó's leger te ontsnappen, zal God het Zijn kinderen door Zijn Heilige Geest mogelijk maken geestelijk te gehoorzamen, te overwinnen en te groeien. Dit wordt uitgebeeld door de derde jaarlijkse feesttijd in Gods ba-

sisplan, die in les 27 grondig besproken zal worden.

Een waarschuwing om niet om te kijken!

1. Voorspelde Christus dat de moderne maatschappij van onze eindtijdgeneratie veel zou lijken op de zondige stad Sodom? Lucas 17:28-30. Wat is Zijn waarschuwing voor christenen die in de eindtijd leven? Laatste deel van vers 31. Aan wie zouden we in samenhang met Zijn waarschuwing moeten denken? Vers 32.

OPMERKING: Christus verwees naar de verwoesting van het zondige Sodom en Gomorra, de ontsnapping van Lot en zijn twee dochters uit Sodom, en de verandering van Lots vrouw in een zoutpilaar.

De traditie zegt dat deze gebeurtenissen tijdens het seizoen van het feest van Ongezuurde Broden plaatsvonden (al vonden ze verscheidene eeuwen voordat deze feesttijd door God werd bevolen, plaats). Het is interessant op te merken dat in samenhang met het vertrek van Lot en zijn dochters vanuit die zondige maatschappij ongezuurd brood wordt genoemd (Genesis 19:3).

God had besloten deze twee uitzonderlijk zondige steden te verwoesten; zij staan evenals Egypte symbool voor de zonde (Openbaring 11:8). Hij zond twee engelen om Lot en zijn gezin te waarschuwen de stad te verlaten (Genesis 19:1, 12-13).

2. Schonk iedereen die gewaarschuwd werd aandacht aan de waarschuwing? Genesis 19:14. Werden Lot, zijn vrouw en hun twee dochters gewaarschuwd niet om te kijken? Vers 17. Wie keek wel om en slaagde tengevolge daarvan er niet in om in veiligheid te komen? Vers 26.

OPMERKING: Lot en zijn gezin werd bevolen de zondige stad waarin zij leefden, te verlaten – volledig achter zich te laten. Slechts door te vertrekken konden zij voorkomen dat zij met de zondige inwoners ervan vernietigd zouden worden.

Maar Lots vrouw gehoorzaamde niet. Zij *keek om*. Zij wilde naar het zondige Sodom terugkeren. Misschien was ze aan Sodoms zonden gewend geraakt en vond ze die helemaal zo slecht nog niet.

God zal zo iemand niet behouden!

Zout is het symbool voor iets dat blijvend is. God veranderde Lots vrouw in een zoutpilaar, als permanent symbool van iemand die *niet bereid* was zonde volledig en voorgoed achter zich te laten en zich aan Hem te onderwerpen. Haar voorbeeld is een WAARSCHUWING voor ons de tijdelijke genoegens van de zonde die deze huidige boze maatschappij te bieden heeft, achter ons te laten en er niet naar terug te keren, opdat we niet samen met die maatschappij *vernietigd* zullen worden!

3. Wat zegt God over een christen die volgens Gods manier begint te leven, maar later tot de slavernij aan de zonde terugkeert? Lucas 9:62; 2 Pe-

trus 2:20-22; Hebreeën 6:4-6.

OPMERKING: Gods door de Geest verwekte kinderen moeten in deze boze wereld leven, maar ze moeten niet overwonnen worden door de zondige levensstijl ervan (Johannes 17:14-15; Romeinen 12:2). Evenals Lot moet Gods volk uit de zonden van deze wereld komen en deze *volledig achter zich laten* om aan de plagen te ontkomen die Hij zal uitgieten over de opstandigen (Openbaring 18:4). Zij die – voor het te laat is – gehoor geven aan de waarschuwing, zullen door God worden *beschermd* (Openbaring 3:10; 12:14-17).

God wil dat zij die Hij geroepen en verwekt heeft, de zonde zullen overwinnen – in Zijn karakter zullen groeien door ernaar te streven door gehoorzaamheid aan Hem de zonde uit hun leven te verwijderen. Hij wil dat zij *hun aandeel* in Zijn basisplan uitvoeren!

Hoe zuurdesem symbool staat voor zonde

Het vertrek van het oude Israël uit Egypte is duidelijk een fysiek type van het vertrek uit *zonde* van de door de Geest verwekte christen. Maar waarom wordt dit herdacht door zeven dagen zonder zuurdesem of gezuurd voedsel? We weten dat zuurdesem op zich niet schadelijk is, want God staat het de andere 51 weken van het jaar toe.

God verbiedt de aanwezigheid en het gebruik van zuurdesem tijdens het feest van Ongezuurde Broden, omdat het, evenals Egypte, een symbool van de *zonde* is. Laten we begrijpen hoe dit in het Nieuwe Testament wordt geopenbaard.

1. Is zuurdesem duidelijk een symbool van zonde? Mattheüs 16:6, 11-12; Lucas 12:1; 1 Corinthiërs 5:8.

OPMERKING: In de Bijbel wordt naar zuurdesem verwezen als een type of symbool van zonde. Voor hen die door de Vader tot Christus zijn geroepen, beeldt het verwijderen van alle zuurdesem en gezuurde producten uit hun woningen en van hun percelen voor de duur van de zeven dagen van deze feesttijd uit *dat zij de zonde uit hun leven verwijderen*. En daar zeven het getal is dat God gebruikt om volledigheid en volmaaktheid aan te duiden, herinneren de zeven dagen van het feest ons eraan dat God wil dat Zijn volk werkt aan het *volledig* verwijderen van zonde uit hun leven.

In zijn schrijven aan de kerk van God te Corinthe legde de apostel Paulus de *geestelijke* betekenis en de symboliek van het feest van Ongezuurde Broden uit aan de heidense bekeerlingen die daar woonden. Laten we letten op wat Paulus de nieuwtestamentische christenen onderwijst over zuurdesem en waarom het precies nodig is dat we geestelijk "ongezuurd" worden.

2. Stonden de Corinthische christenen een persoon die actief en openlijk zonde beging, toe met

Gods kerk te blijven omgaan? 1 Corinthiërs 5:1.

3. Voelden zij zich door die zonde in hun midden schuldig, of werden ze er juist ijdel door – "opgeblazen"? Vers 2.

OPMERKING: Deze zonde van ontucht was aan iedereen binnen de kerk van God te Corinthe bekend, maar niemand had iets aan het probleem gedaan. Door hun handelen schenen zij te denken dat ze meer vergevingsgezind en dus rechtvaardiger konden zijn dan God door deze niet berouwvolle ontuchtige in hun bijeenkomsten te blijven toelaten.

4. Daar hij wist dat deze zonde bepaalde leden van trots vervuld deed zijn, waardoor ze opgeblazen werden, gaf Paulus de kerk specifieke instructies. Wat waren die instructies? Verzen 3-5.

5. Vergeleek Paulus het zondigende lid met een beetje zuurdesem? Vers 6. Nogmaals, wat was zijn opdracht betreffende deze zondaar en hun houden van het feest van Ongezuurde Broden? Verzen 7-8.

OPMERKING: Paulus legde uit dat slechts een kleine hoeveelheid zuurdesem – de analogie voor één zondige persoon – kan veroorzaken dat het gehele deeg – alweer een analogie, dit keer voor de hele kerk – van zonde wordt doortrokken. Het tolereren van deze schaamteloze zonde waarvan de zondaar zich niet had bekeerd, zou uiteindelijk hebben veroorzaakt dat andere leden stapje voor stapje nonchalanter zouden worden en *naar hun vorige zonden zouden terugkeren*, waardoor ze zich zouden DISKWALIFICEREN om in Gods Koninkrijk geboren te worden (1 Corinthiërs 6:9-10).

Daarnaast was de hele gemeente schuldig geworden aan ijdelheid – trots – en was dus even schuldig als de ontuchtige in hun midden! Paulus beval de leden van de gemeente te Corinthe, op basis van zijn door God gegeven autoriteit als apostel, het zondige, geestelijk "gezuurde" lid te *verwijderen*, zodat de gemeente geestelijk "ongezuurd" zou worden.

Door het zondigende lid uit hun gemeente te verwijderen, verwijderden ze de *geestelijke zuurdesem* die was begonnen de kerk te doortrekken. Anders zou zonde zich door het slechte voorbeeld van slechts één persoon ook verspreid hebben in het leven van andere christenen, evenals slechts een beetje zuurdesem in brooddeeg ervoor zorgt dat uiteindelijk het gehele brood gaat rijzen – "opgeblazen" wordt.

Dit was om zo te zeggen een geestelijke quarantaine, bedoeld om te voorkomen dat iemand met een besmettelijke, geestelijke ziekte anderen zou infecteren. Gelukkig hielp deze handeling de zondaar in te zien hoe ernstig zijn zonde was. Hij kreeg berouw en bekeerde zich, en in Paulus' volgende brief aan de gemeente te Corinthe spoorde hij de leden daar aan de berouwvolle man weer tot hun bijeenkomsten toe te laten (2 Corinthiërs 2:4-10).

Paulus beval de Corinthische christenen het feest te houden zonder de geestelijke "zuurdesem" van zonde, net zoals ze *reeds* de fysieke zuurdesem van gist hadden verwijderd (1 Corinthiërs 5:7). De één is duidelijk een type van de ander. Zij moesten het feest houden door niet alleen ongezuurd brood te eten, maar ook door een geestelijk "ongezuurde" houding te hebben van reinheid en waarheid (vers 8), die het resultaat is van gehoorzaamheid aan God.

6. Wil God dat christenen *er voortdurend naar streven* – inspanning en energie besteden – om de zuurdesem van zonde uit hun leven te verwijderen? Hebreëën 12:1, 4.

OPMERKING: Als we uit de Geest geboren leden van Gods Familie willen worden, moeten we bewijzen dat we God hier en nu zullen gehoorzamen door met ons gehele hart, verstand en kracht, met Gods hulp ernaar te streven de *geestelijke* zuurdesem van zonde uit ons leven te verwijderen en die eruit te houden! Dit is *ons aandeel* in Gods grote basisplan. Dat is een fulltime job waarmee we voor de rest van ons natuurlijke leven bezig zullen blijven.

Zo herinnert ieder voorjaar het zeven dagen durende feest van Ongezuurde Broden de door de Geest verwekte christenen specifiek aan hun voortdurende behoefte om Gods geboden te onderhouden. Het is een tijd waarin ze symbolisch hun besluit om in harmonie met Gods wet te leven, vernieuwen – waarin ze hun leven *opnieuw* wijden aan voortdurende, geestelijke groei en overwinnen.

Het feest houden in deze tijd

1. Zijn de eerste en zevende dag van het feest van Ongezuurde Broden jaarlijkse sabbatten of heilige dagen waarop Gods volk moet rusten en voor een eredienst moet bijeenkomen? Exodus 12:16; Leviticus 23:6-8.

OPMERKING: Het feest begint op de avond van de 15^e Abib, het begin van de dag na het Pascha. Het duurt zeven dagen en eindigt met de 21^e Abib. Zowel de 15^e als de 21^e zijn speciale sabbatten – jaarlijkse "heilige samenkomsten" – dagen van rust van het normale werk, al is koken toegestaan (Exodus 12:16). Op de tussenliggende dagen mag gewoon worden gewerkt, behalve op een tussenliggende sabbat.

Een "heilige samenkomst" is een opgedragen religieuze bijeenkomst – door de almachtige God Zelf opgedragen. In deze tijd komen de leden van Gods kerk op dezelfde manier bijeen op de jaarlijkse sabbatten als ze dat op de wekelijkse sabbatten doen (Leviticus 23:3). De enkeling die te ver weg woont van andere leden om wekelijkse sabbatdiensten bij te wonen, is vaak in staat op deze jaarlijkse sabbatten met Gods door de Geest verwekte kin-

deren bijeen te komen. Gods dienaren gebruiken deze gelegenheden om meer uitleg te geven over de betekenis van Gods feestdagen en Zijn basisplan.

2. Welke speciale plechtigheid stelde God in op de avond van de eerste dag van het feest? Exodus 12:42.

OPMERKING: Elk jaar op de avond van de 15^e Abib, de avond na het Pascha, moesten de Israëlieten een *speciale plechtigheid* houden ter gedachtenis aan hun bevrijding uit Egypte. In deze tijd vierten echte christenen (geestelijke Israëlieten) ook de "Meest Gedenkwaardige Avond" op de gedenk-dag van Israëls bevrijding uit hun slavernij.

Door in kleine gezinsgroepen voor een avondmaaltijd bijeen te komen, dankt Gods volk Hem dat Hij hen uit de slavernij aan de zonde in Zijn kerk heeft geroepen. Zij verheugen zich in het feit dat God Zijn wet, Zijn heilige dagen en hun betekenis aan hen heeft geopenbaard. Daarna komen ze tijdens het daglichtdeel van de 15^e bijeen met de rest van hun plaatselijke gemeenten om door Gods dienaren onderwezen te worden.

3. Moet alle zuurdesem en gezuurd voedsel uit hun huizen en van hun percelen worden *verwijderd* en *verwijderd blijven* tijdens de zeven dagen van het feest van Ongezuurde Broden? Exodus 12:19-20; 13:7.

OPMERKING: Zuurdesem is elke stof die gebruikt wordt om deeg door gisting te doen rijzen. Gist, bicarbonaat van soda (baksoda), bakpoeder en zuurdeeg zijn rijsmiddelen. Gezuurd voedsel omvat de meeste broden, crackers, cakes, koekjes, biscuitjes, gebak en sommige taarten en sommige toebereide graanproducten. Sommige soorten snoepgoed en andere voedingsmiddelen zijn ook gezuurd. Als men twijfelt over een product, moet men het overzicht van ingrediënten op de verpakking raadplegen. Als men nog steeds niet zeker is over een specifiek voedingsproduct moet men het tijdens het feest niet eten (Romeinen 14:23).

Alle zuurdesem en gezuurd voedsel moet uit iemands huis en van iemands perceel *verwijderd* zijn voor het begin van de eerste heilige dag. Het moet niet in een andere kamer worden opgeslagen. De morgen na de nieuwtestamentische Paschadienst, die tot de Paschadag behoort, is een geschikte tijd om het verwijderen van alle gistmiddelen en gezuurd brood af te maken. Het is verstandig om aankopen te ordenen zodat als het Pascha aanbreekt, er weinig gezuurde voedingsmiddelen zullen zijn om weg te gooien. Het verwijderen van deze producten is één manier waarop God ons test om te zien hoeveel waarde we hechten aan gehoorzaamheid aan Hem.

Als tijdens het feest een per ongeluk over het hoofd gezien gezuurd product in huis wordt gevonden, moet het onmiddellijk worden weggegooid.

Dit is een goede les voor ons, daar het een type is van de verborgen zonden waarvan we ons bij de doop niet bewust zijn. Met het groeien in geestelijke kennis en begrip, worden we ons bewust van meer zonden die we moeten overwinnen. We moeten onmiddellijk de zuurdesem van zonde uit ons leven verwijderen als we die ontdekken!

Ongezuurd brood kan thuis worden gemaakt of in winkels worden gekocht (het wordt vaak "matzes" genoemd, wat ontleend is aan het Hebreeuwse woord *matstsah* dat ongezuurd betekent), maar men moet de verpakking raadplegen om er zeker van te zijn dat het ongezuurd is. We kunnen ook genieten van ongezuurde graanproducten en desserts, samen met al de vleessoorten, drankjes, vruchten en groenten die we normaal eten. Veel ongezuurde producten zijn heerlijk en ook voedzaam, en men kan er het hele jaar van genieten.

Het moet opgemerkt worden dat "biërgist" en "gistextracten" niet actief zijn en daarom geen rijsmiddelen zijn. Ook wijnsteenpoeder (bereid met wijnsteenzuur) is van zichzelf geen rijsmiddel. Geklopt eiwit dat gebruikt wordt in schuim op gebak en andere desserts is geen rijsmiddel, maar als het gebruikt wordt als substituuat voor gist om meel of meelproducten te doen rijzen, is dat een overtreding van de geest van Gods gebod.

Wat te zeggen van bier of andere dranken met gist? Er is geen beperking op het soort dranken dat men tijdens het feest van Ongezuurde Broden kan consumeren – in de Bijbel wordt dit feest nergens het "Feest van Ongezuurde Dranken" genoemd. Door de Israëlieten werd op al Gods feesten, uitgezonderd natuurlijk de Verzoendag, op natuurlijke wijze gegiste wijn geconsumeerd. De Bijbel verwijst niet naar zuurdesem in samenhang met dranken. Er wordt alleen maar verwezen naar het voorbeeld dat door de Israëlieten gegeven werd, toen zij uit Egypte kwamen zonder enig zuurdesem in hun *deeg* (Exodus 12:39).

Er doen zich soms moeilijkheden voor als gezinsleden het niet eens zijn met het houden van Gods feestdagen. In dit tijdperk waarin God slechts enkelen roept, moet men *nooit proberen zijn wil aan anderen op te leggen!* Deze feesttijd is een zaak tussen u en God. Het gezinslid dat Gods feest van Ongezuurde Broden wil houden, moet vermijden gezuurde producten te eten en zijn of haar best doen het gezuurde uit die gebieden van het huis te verwijderen waar hij of zij autoriteit over heeft, wat misschien niet meer is dan een slaapkamer.

4. *Beveelt* God Zijn volk gedurende deze feesttijd ongezuurd brood te eten? Exodus 13:7; Leviticus 23:6.

OPMERKING: Gods volk verwijdert deze zeven dagen niet slechts alle zuurdesem en gezuurde voedingsmiddelen van hun percelen. Dat zou

slechts het verwijderen van zonde symboliseren. Ons wordt bevolen tijdens deze feesttijd ongezuurde broden te *eten*. Dat symboliseert gerechtigheid – *actieve gehoorzaamheid* aan God!

Het wordt echter niet van iedereen verlangd *elke* dag van deze feestperiode ongezuurd brood te eten. Sommige mensen eten zelden brood in wat voor vorm dan ook. Er kunnen redenen zijn waarom iemand niet iedere dag van het feest brood kan of wil eten. Een enkeling kan het zelfs nodig vinden een of twee dagen te vasten tijdens dit feest.

Maar als er brood en andere meelproducten worden gegeten tijdens het feest van Ongezuurde Broden, dan moeten die *ongezuurd* zijn. Dit vereist waakzaamheid en aandacht voor detail, in het bijzonder in restaurants, want het gebruik van zuurdesem is heel gewoon. Zonde is ook heel gewoon en achteloosheid ten opzichte van Gods wet zal in ons leven tot zonde leiden.

Gods volk zou altijd de essentiële *les* die door deze jaarlijkse feesttijd wordt onderwezen, goed in gedachten moeten houden: God wil dat Zijn door de Geest verwekte kinderen rechtvaardig leven, Zijn volmaakte geestelijke wet onderhouden en de *geestelijke zuurdesem van zonde* achter zich laten!

Behouden door de LEVENDE Christus

De zeven dagen van het feest van Ongezuurde Broden volgend op het Pascha, beelden het verwijderen van zonde uit – het onderhouden van Gods wet – nadat de zonden die in het verleden zijn begaan, zijn vergeven. Deze feesttijd van God beeldt ook het leven en werk uit van de *opgestane* Christus, die opvoer naar de troon van God, waar Hij nu als onze Hogepriester actief ten behoeve van ons werkt door ons te *helpen* de zuurdesem van zonde uit ons leven te verwijderen. Het begrip van dit essentiële aspect van het feest is cruciaal voor ons om het karakter van God te ontwikkelen en bij de tweede komst van Christus in Zijn Familie die het universum regeert, geboren te worden.

1. Wat werd door Christus' dood voor ons mogelijk gemaakt? Eerste deel van Romeinen 5:10. Maar worden we door Zijn dood behouden? Zelfde vers, laatste vijf woorden.

OPMERKING: *We worden niet behouden* door de dood van Jezus Christus – deze verzoent ons slechts met God. Zij die op die manier verzoend zijn, zijn niet langer van God afgesneden. Door Christus' offer te aanvaarden is voor hen het *contact* met God de Vader – Degene die ons eeuwig leven kan geven – hersteld.

Het Pascha beeldt de gekruisigde – de *dode* – Christus uit. Maar Christus is geen dode Verlosser. Hij stond op uit de doden. Hij is onze *levende* Verlosser! Let erop hoe dit feit ook wordt uitgebeeld in de symboliek van de doop.

2. Is de doop een symbool van Christus' dood en opstanding? Romeinen 6:3-4. Worden we in de context van de doop behouden door Christus' dood of door Zijn opstanding? 1 Petrus 3:21-22.

OPMERKING: Als Christus niet uit de doden zou zijn opgewekt, zouden we nog steeds in onze zonden zijn (1 Corinthiërs 15:17). Dat zou gesymboliseerd kunnen worden door in water ondergedompeld te worden en nooit meer boven water te komen – symbolisch in onze zonden te *verdrinken*! Maar weer boven het water van de doop uitkomen staat symbool voor Christus' opstanding uit de doden. Het is duidelijk dat we slechts door Christus' *leven* behouden kunnen worden.

Een deel van de instructies van God aan het oude Israël betreffende het houden van het feest van Ongezuurde Broden ging over de garfoffer-ceremonie (Leviticus 23:9-11, 14). God zei de Israëlieten dat de voorjaarsgraanogst niet van start kon gaan voordat dit offer was gebracht. Maar God vereist dit offer niet meer in deze tijd. De Bijbel openbaart dat de symboliek ervan werd vervuld door de *opgestane* Christus (1 Corinthiërs 15:20).

Jezus Christus was de eerstopgewekte Zoon van God – het eerstgeogste product van Gods basisplan. Hij werd de "*eerstgeboren*" Zoon van God (Colossenzen 1:18) – de eerste mens die in Gods goddelijke Familie geboren werd. (De volledige betekenis van het garfoffer heeft ook een samenhang met de derde jaarlijkse feesttijd en zal in de volgende les gedetailleerd worden uitgelegd.)

Het is passend dat Christus, die volkomen zonder zonde was, *tijdens* de feesttijd die de afwezigheid van zonde uitbeeldt, uit de doden werd opgewekt en uit God werd geboren. Daarom beeldt het feest van Ongezuurde Broden, naast het verwijderen van zonde uit ons leven, ook – door de symboliek van het garfoffer der eerstelingen – de *opgestane levende* Christus uit, want het is de levende Christus die ons de geestelijke kracht geeft die we nodig hebben om de zonde te *kunnen* overwinnen! Dat moeten we begrijpen.

3. Zondigen christenen nu en dan nog steeds nadat ze Christus' offer als betaling voor hun in het verleden begane zonden hebben aanvaard? 1 Johannes 1:8. (Let erop dat Johannes zichzelf er ook bij betreft door het woordje "wij" te gebruiken.)

OPMERKING: We zijn nog steeds wezens van vlees en bloed. We kunnen nog steeds worden verzocht. Satan kan zijn houdingen van zonde nog steeds naar ons denken uitzenden en ons beïnvloeden om Gods geboden te overtreden.

4. Hoe kunnen christenen vergeving ontvangen voor de zonden die ze na hun doop begaan? 1 Johannes 1:9; 2:1-2. Op welke andere manieren helpt de *levende* Christus nu Gods door de Geest verwekte kinderen? Romeinen 8:34; Hebrëëen 7:25-

26; 4:14-16.

OPMERKING: Christus, onze altijd levende Hogepriester, Advocaat en Middelaar, functioneert als "brug" tussen onvolmaakte mensen en onze volmaakte Vader in de hemelen. Onze Hogepriester kan meelevend met onze zwakheden, omdat Hij, als de menselijke Jezus, net als wij werd verzocht, toch overwon Hij en belooft Hij ons te helpen ook te overwinnen (Johannes 16:33; Filippenzen 4:13). Daarom kunnen we door onze Hogepriester vrijmoedig voor Gods troon komen om genade, barmhartigheid en vergeving te ontvangen en de hulp die we nodig hebben om de zonde uit ons leven te blijven verwijderen.

5. Geeft Christus ons toestemming rechtstreeks tot de Vader te bidden, waarbij we voor de dingen die we vragen, gebruik mogen maken van Christus' naam? Johannes 15:16. *Beantwoordt* Christus, optredend als Gods uitvoerende assistent, die geboden ook? Johannes 14:13-14.

6. Leeft Christus door de Heilige Geest in Gods door de Geest verwekte kinderen? Galaten 2:20; Romeinen 8:9-10; Colossenzen 1:27; Filippenzen 2:5; 1 Johannes 3:23-24. Moeten christenen niet alleen Gods Geest hebben, maar er ook door geleid worden, zodat hun denken meer zal gaan lijken op dat van Christus en de Vader? Romeinen 8:14; 2 Corintiërs 10:5.

OPMERKING: De hoop op heerlijkheid van de ware christen – de hoop deel te gaan uitmaken van Gods verheerlijkte Familie – is in Christus, onze Verlosser, die *in ons leeft* door de Heilige Geest! Christus is niet alleen de Schepper of Leidsman van ons behoud, maar Hij is ook de Voleinder ervan – Hij is Degene die ons behoud voltooit (Hebreeën 12:2).

Jezus Christus zei Zijn discipelen dat Hij naar de troon van Zijn Vader in de hemelen moest gaan om Gods Geest tot hen te zenden (Johannes 16:7). Zij ontvingen de Geest door de opgestane, verheerlijkte, *levende* Christus. Zoals we in een vorige les leerden is de Geest van de Vader ook de Geest van Christus. Dus Christus kwam in hen – niet in persoon, maar in de *geest*. Christus is een *levende* Verlosser, die Zijn verlossend werk van BINNENUIT doet!

Gods Geest geeft ons ook Zijn liefde, die ons in staat stelt Zijn wet te vervullen (Romeinen 5:5; 13:10). We staan er niet alleen voor om er in eigen kracht naar te streven Gods geboden te onderhouden. De *levende* Christus in ons, in de geest,

houdt de geboden van Zijn Vader door goddelijke liefde, net zoals Hij dat deed toen Hij de menselijke Jezus was.

We weten dat we God niet in eigen kracht kunnen gehoorzamen. Maar CHRISTUS IN ONS KAN DAT WEL! Onze levende Verlosser *geeft* ons de KRACHT om rechtvaardig te worden – om geestelijk ongezuurd te worden! Door die kracht worden we erop voorbereid dat we geestelijk geogst zullen worden in de Familie van God die het universum bestuurt!

De volgende stap in Gods basisplan

Gods wet is een *geestelijke* wet (Romeinen 7:14). Daarom moeten we Gods Heilige Geest hebben om die wet volledig te begrijpen en te onderhouden (1 Corintiërs 2:11). Gods Geest verschaft ons de liefde van God en het geloof van Christus. Slechts door de kracht van de Heilige Geest kan Gods heilige, rechtvaardige karakter in ons worden opgebouwd. En slechts door Gods kracht zullen we uit God geboren worden, indien we eerst door Zijn Geest zijn verwekt. Gods Geest is een *essentieel deel* van Gods basisplan voor behoud.

God plaatst ons ook door de Heilige Geest in Zijn kerk – Zijn door de Geest verwekte Familie – Zijn Koninkrijk in embryo. God werkt niet door geïsoleerde individuen en ook niet door de vele religies van deze wereld. Hij werkt door een georganiseerd, verenigd lichaam van duizenden ware christenen die Hij uit de wereld heeft geroepen. Gods kerk is ook een *essentieel onderdeel* van Zijn plan voor behoud.

In onze volgende les zullen we leren hoe Gods kerk begon en hoe Zijn Geest Zijn kerk kracht geeft en in staat stelt de geweldige opdracht uit te voeren die God aan Zijn volk opgedragen heeft. We zullen leren hoe God nu Zijn kerk gebruikt om de wereld op de wederkomst van Christus voor te bereiden.

We zullen ook leren hoe God hen die Hij in Zijn kerk heeft geplaatst, nu voorbereidt, hen gereed maakt om geestelijk "geogst" te worden in Zijn spoedig komend Koninkrijk – om als "eerstelingen" in Zijn goddelijke Familie geboren te worden om heersers en leraren te zijn in de fantastische wereld van morgen!

Dit wordt allemaal uitgebeeld door de *derde* jaarlijkse feesttijd in Gods basisplan, het "feest der eerstelingen", in het Nieuwe Testament bekend als de dag van Pinksteren.